

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobce: V. Č . , t. č. ve Vazební věznici Litoměřice, P. O. BOX 79, PSČ 412 81, proti žalované: O k r e s n í s p r á v ě s o c i á l n í h o z a b e z p e č e n í Ú s t í n a d L a b e m**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Revoluční č. p. 3289/15, PSČ 400 01, **v řízení o žalobě proti sdělení žalované ze dne 16. 7. 2013, č. j. „X“**,

t a k t o :

I. Žaloba s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou zdejšímu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence dne 2. 9. 2013 domáhal soudního přezkumu sdělení žalované Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 16. 7. 2013, č. j. „X“, v němž byl žalobce informován, že jeho žádost o přiznání starobního důchodu, jež byla uplatněna u žalované, byla rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 12. 2012, č. j. „X“, zamítnuta. Žalobce byl žalovanou v předmětném sdělení ze dne 16. 7. 2013 dále informován, že námitky, jež byly žalobcem podány proti tomuto rozhodnutí, byly rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 6. 2013 zamítnuty a původní rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 12. 2012, č. j. „X“, bylo potvrzeno. Žalobce byl v předmětném sdělení ze dne 16. 7. 2013 rovněž informován, že proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 6. 2013 nelze podat námitky a ani proti němu nelze podat odvolání, když vůči tomuto rozhodnutí lze do dvou měsíců od jeho doručení podat u věcně a místně příslušného správního soudu žalobu.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen se zabývat povahou žalobou napadeného sdělení žalované v tom směru, zda se nejedná o úkon správního orgánu, který je z přezkumné činnosti soudu v rámci správního soudnictví vyloučen. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu jako nepřípustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s. ř. s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s. ř. s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti.

Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobou napadené sdělení žalované ze dne 16. 7. 2013, č. j. „X“, které žalobce ve své žalobě nezaměnitelným způsobem identifikoval pomocí data vydání a příslušného čísla jednacího, není rozhodnutím správního orgánu ve smyslu ust. § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ve smyslu ust. § 65 s. ř. s., nýbrž toliko sdělením ve smyslu ust. § 154 a násl. správního řádu, tj. jiným správním úkonem dle části čtvrté správního řádu. V souzené věci je třeba sdělení žalované ze dne 16. 7. 2013 považovat za pouhý informační úkon správního orgánu, jímž je např. účastník správního řízení vyrozuměn o určitých okolnostech, jenž reaguje na předchozí podnět ze strany účastníka správního řízení. K tomuto považuje soud za vhodné doplnit, že se sdělením žalované ze dne 16. 7. 2013, jakožto informačním úkonem, nejsou spojeny žádné materiální právní účinky, jež by zakládaly, měnily, rušily nebo závazně určovaly práva nebo povinnosti žalobce tak, jak předvídá ust. § 65 s. ř. s., když pouze žalobce informuje o dosavadním průběhu správního řízení o jeho žádosti o přiznání starobního důchodu. Z tohoto důvodu nelze sdělení žalované ze dne 16. 7. 2013 považovat za rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ust. § 67 správního řádu, a ve smyslu ust. § 65 s. ř. s.

S ohledem na výše predestované závěry, kdy soud dospěl k závěru, že sdělení žalované ze dne 16. 7. 2013 není rozhodnutím správního orgánu ve smyslu ust. § 67 správního řádu a ust. § 65 s. ř. s., a tudíž rozhodnutím přezkoumatelným v rámci správního soudnictví, soudu proto nezbylo v důsledku tzv. kompetenční výluky ve smyslu ust. § 70 písm. a) s. ř. s., než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítnout ve výroku ad I. usnesení s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s. ř. s.

Pro úplnost soud doplňuje, že pokud je žalobce přesvědčen, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 6. 2013, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 12. 2012, č. j. 500 827 060, byl zkrácen na jeho veřejných subjektivních právech, tak toto usnesení soudu mu nikterak nebrání, aby se mohl domáhat soudního přezkumu zmíněného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 6. 2013, které ovšem žalobce popř. ani žalovaná dosud blíže nekonkretizovali příslušným číslem jednacím, a to do dvou měsíců od jeho doručení. O možnosti soudního přezkumu rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 6. 2013 ostatně již byl žalobce správně poučen žalovanou Okresní správou sociálního zabezpečení Ústí nad Labem v předmětném sdělení ze dne 16. 7. 2013.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. výrokem ad II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 12. listopadu 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová